

valveunikuvia / harhaa

lapsena mulla oli selässä ihan oikeat keijukaisen siivet,
mulla oli kukkia hiuksissa ja kultaa silmissä
ja paljaiden perunavarpaiden välissä jumalten itkun kastelemaa ruohoa.
milloin mun siipeni katosivat? milloin musta tuli liian pieni rakkaudelle?

milloin maailma alkoi tehdä kuolemaa?

ehkä tää nykytila on nuoruus
tai maailmanlopun sukupolvi, joka ei koskaan kasva aikuiseksi?

mä näen unia onnellisesta lopusta,
herään kyöneleet silmissä.

kevät keskellä tammikuuta

mä aion ensi vuonna elää neljä syksyä,

seuraavana neljä kevättä.

juoda posliinikupista samovaarilla keitettyä teetä,

matkustaa aamujunalla Moskovaan sata vuotta sitten

(rakasta mua Lou Salome! mä rakastan sua).

olla huoria hauraita ja punaisia lyhtyjä,

vain naisille! NAISIA, kiitos!

tanssia tupakansavussa.

mukana vaihtoalusvaatteet passi,

hammasharja palashampoo ja kymmenen kirjaa.

meren pinta väreilee,
odotus.
sulavasti suudellen siirrä sivuun suojakerros
rajusti repien riisu rantaviivalle.
vaanivan villikäärmeen voimalla viettele itsesi veden syliin.
maista kielenpäälläsi meriveden suolaisen makea tuoksu,
nautinnon nektari.
sukella veden vangiksi
ennen kuin myrsky hukuttaa.
veden alla on huumaava rauha
loputon lämpö
autuas ahdinko.
tunne veden värähtely
iholla
ihon alla
sisällä.
kuule meren kuiske ja sydämen syke.
merivesi kulkeutuu kurkusta alas
kouraisee vatsanpohjassa,
vai mitä?
uppoa veden vallassa sisälle itsen
(ja toiseen)
ja meren pauhuun.
veden alla,
unen ja valveen rajamailla,
järjettömyydessä
anna kehon kuplia ja sihistä ja nauraa,
anna kutkuttavan kuumotuksen kohota.
humallu hapenpuutteesta
hilpeä holtiton hurmaava hekuma,
pirskahteleva polte.
nautinto!

vaaleansinisiä valkoisia pumpulipilviä

tähtipölyä ja silmät sirrillä. aurinko.

vatsa kylpyvaahdon peitossa,

jalat polviin asti hattarassa

ja untuvan peittämiä alastomia naisia,

pumpulissa pyöriviä lentäviä enkeleitä, lintuja.

tanssivia käsiä kehoja ja a-au-aurinko.

kasvoille ikkunasta siivilöityvä kesäkuun valo:

katsokaa mun auringossa hohtavaa lantion kaartta.

ah, alastomia naisia!

saanko suudella sivellä sormilla hipiää?

hei, kirsikoita!

voinko viehkeästi upottaa hampaat? ihoon.

enkeli törmää selkään. tömähtää. silitän kikkuraa tukkaa.

silmien välistä vaaleaa vihreää hehkua.

kultaihoinen nainen simpukankuorella tanssii

ja kehoani vasten painautuu kovia keijukaisten luita ja pehmeää venuksen ja inannan ihoa

hyväileviä haaveita

lumoavaa laulua

toukokuun tuoksua.

sokaiseva aurinko!

au! silmät!

narsistin kyyneleitä

puraisee kuoren rikki

kirsikan punaisilla huulilla,

pääsee pehmeään sisukseen.

punainen purskahtaa poskille

kaulalle ja rinnalle

kirsikan punainen.

piirtää yhtä pehmeään ihoon

kirsikan punaista.

kiven sylkäisee pois

kaaressa,

yrittää saada sen mahdollisimman kauas.

haluaa korostaa konsonantteja

nielaisee

kaulan liikkeistä voi seurata pehmeän hedelmälihan kulkeutumista alas.

lue kaikki korostaen konsonantteja:

RRRrrrrrRrrrRRRrrrrrrrrRRrrr

sekoaa

ja paljastaa hampaat,

joihin on jäänyt kiinni pala punaista kuorta

ja suupielestä valuu

kirsikan punaista.

kuu seuraa egoistista ihmistä
kuu seuraa kasvottomien ihmisten kansaa.
jokainen täällä etsii kotia,
omia kasvojaan väkijoukosta.
onko kasvottomilla ihmisillä katse?

kompuroi kasvottoman kansan kadulla, kultsi
ehkä me hetken voimme uskoa,
että olemme yksi ja sama
samat kasvot peilikuvia.

harhakuvia

ehkä me voimme hätkähtää sitä, kuinka löysimme itsemme
kuinka löysimme kodin.

harhakuvia

eikä mikään ole sitä miltä näyttää
onko kärpäsiilläkin sielu?

poskipäähäni osuu karheiden rystysten kosto
ja sirpaleet tipahtelevat putoilevat maahan.

harhakuvia

sä leikit tulella

tulella

tulella!

sä et voi ottaa sitä kii

et saa otetta

otetta

otetta!

se solahtaa sun sormien säikeistä suonia pitkin suoraan sykkivään sydämeen.

varo tulitikkui skidi,

ne sytyttää

sytyttää

sytyttää!

älä leiki tulella kakru,

se polttaa

polttaa

polttaa!

mä poltan.

sytyttää, sytytän sut tuleen

tuleen

tuleen!

sä et pääse tuleen

mun kans.

elämän liekki osaa huolehtii vaan itestään, kaikki muut saa jäädä unholaan.

sä tuut palaan elävältä, mä oon noitarovio en leirinuotio.

sori mut unohda mut muru,

et tuu saamaan multa mitään

mitään

mitään!

haista savun haju jo kaukaa kultsi,

lähe vetään

vetään

vetään!

maailma palaa
lilithin hiusten punaisena.
unohda eeva ja aatamin kylkiluu
vapise vapaan lilithin voimasta,
 maan tomusta.
vapise siitä, että lilith halusi olla cowgirl ja ratsastaa,
 hui kamalaa!
varo tappamasta kirken tiikereitä
ja omista oma huone, jossa kirjoittaa
 omista omat rahat.
liekit kurottavat maahan ja kuuhun ja aurinkoon
 platonin pitoihin
 rikkinäisiin puoli-ihmisiin,
 kiitti vaan vitusti zeus.
suojele pattipolvista pikku-lolitaa,
kuuntele satutettua, sorrettua,
muista, että miehenkin voi raiskata,
rakas gaia, äiti maa.
seuraa myrskyävää pohjan akkaa
 ota kiinni louhen linnun siivestä ja lennä.
 hyvää matkaa!

tyttö kantaa tulta tuulta sylissä,

silmit leimuaa, katse värisee,
aaltoileva tuli purppuraa purkkapinkkiä
lehmän silmät ja palava liha
hullun silmät, varo, varo!
ammmmuuuuu!

pelätkää!

tyttö na nauraa nauraa,

muistakaa medusa

muistakaa kirke, lilith ja seireenien sävelet.

kurkusta purkautuu korvissa särisevä ääni, kiljuu, korvissa soi soi soi

veri valuu. ääni. valuu uu u.

ja tyttö valtaa maailman

ja vihaa miehiä tai maskuliinia, patriarkaalia

tyttö siis vihaa ihmisiä ja itseään.

veri valuu.

tip

tip

.

.

tyttö polttaa tämän maan maailman.

tää on mun tarinaa ja mä oon tän tarinan kaikkivoipa valtias

mä oon jumalatar ja jumala, diktaattorinen kuningas ja ihan vain tavallinen kolhoosinainen ja katuhuora

mä oon maailman herra

ja mä hallitsen aurinkoa ja tähtiä ja koko taivaankantta.

mä voin olla olematta yhtään mitään

mä voin olla jotakin aineetonta ja kaikkialle laskeutuvaa

ilma tai kuoleman viitta,

jumalan kämmen.

tuntekaa, kuinka mun sykkeeni hakkaa, lyö lyö.

tiesittehän, että ihmiskunta tekee itsemurhaa.

saapukaa luokseni opetuslapset,

lopulta te kaikki tulette liittymään minuun.

kuka edes haluaisi olla ihminen?

liittykää pyhyyteen, jumalaan ja saatanaan

“mutta ovathan ihmiset niin viisaita”

sapiens sapiens

tuhotkaa vielä loppukin elämä tältä pieneltä sattumusten pallolta!

liittykää minuun;

mä olen tuleva polttamaan tämän maailman,

pyromaanina tuhoamaan.

tuhkasta versoaa aina uusi puhtaampi elämä.

haha!

ei, en mä ole hullu,

mä olen jumala.